

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

НАРОД ПРАЦЬОВИТИЙ

яким студенткам I курсу, які одного дня виконали норму всього на 40 процентів.

БРИГАДА Т. ДРАГУЛЬ УТРИМУЄ ПЕРШІСТЬ

Коли на одній з «п'ятихвилинки» було оголошено, що бригада Тамари Драгуль на копання картоплі вийшла вперед, ніхто не сумнівався в цьому. Всі бачили, з яким ентузіазмом і натхненням працювала тоді бригада на плантації картоплі. Олег Старинець, єдиний хлопець у бригаді, не встигав відносити до купи корзини з картоплею. Добре працюють члени бригади. На третьому курсі їх знають як сумлінних у навчанні, а тут, на збиранні врожаю, ще більше виявилась їх завзятість, наполегливість. Не особиста вигода, а любов до праці, бажання допомогти колгоспникам зібрати врожай запалюють їх на сумлінну, якісну роботу. Ось уже довгий час бригада міцно утримує першість у змаганні по всіх видах робіт. Так уже повелося в бригаді, що не лише одного разу перевиконувати денну норму виробітку, а й завжди дотримуватись якості роботи. Після копання картоплі, де бригада щоденно виконує по 0,26 гектара при нормі в 0,14, члени бригади ще раз проходять по зібраній площі, уважно проглядають, щоб, бува, не залишилась картопля.

Члени бригади ніколи не рахуються з тим, що робочий день уже закінчився, коли треба щось зробити. Якось на збиранні картоплі дізналися, що їх бригада не виконала норми. Вони повернулися назад і працювали до того часу, поки було потрібно. А коли стомлені від напруженої праці, але радісні, схвильовані від почуття того, що зробили більше від інших, вернулися з піснями додому і побачили, що біля купи з початками стоїть порожній причеп, всі, не змовляючись, рушили вантажити його. Вже зовсім смеркло, коли бригада прийшла вечеряти. Куховарка тьотя Катя невдоволено сказала:

— Роботу за один раз не переробиш, а попоєсти завжди потрібно вночі. Вже давно вихолола вечеря.

Це було так, але їли, мабуть, з найкращим апетитом, адже добре попрацювали і настільки чудовий: в напруженій праці бригада не втратила першість.

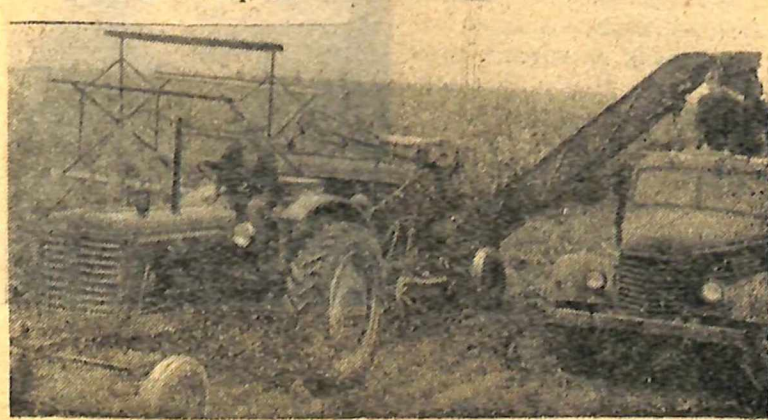
НА СИЛОСУВАННІ — ЗАВЗЯТИСТЬ

Колгосп «Комуніст» — багата галузеве, передове господарство. По продуктивності тваринництва воно займає одне з перших місць в районі. Великих успіхів трудівники ферм планують добитись за 3 роки семіріччя. Створення великої кормової бази — головне у виконанні зобов'язань. В цьому році жулянська дільниця має лише самої кукурудзи на силос 326 гектарів. Зараз колгоспники проводять силосування. На допомогу їм прийшли студенти, які створили свою окрему бригаду на чолі з І. Серпінком.

Добре доглянули колгоспні механізатори посіви, і тому кукурудза виростає на славу. Великі важкі стебла, підрізані ножами комбайна, рівномірно падають на полотно і подаються в бункер. Там вони подрібнюються, і ця зелена маса безперервним потоком викидається транспортером на кузови автомашин і тракторних причепів, на яких вправно працюють А. Гутніченко, М. Боголій, І. Сергієнко, О. Скрипниченко, О. Боровко, І. Городиский. Проходить не багато часу, як автомашини і причепи доверху наповнюються подрібненою масою і мчать до силосних траншей, де швидко розвантажуються. На укладці силосу добре працюють В. Неборачко, А. Михайленко, М. Біляк, Г. Волошенко. Вони розправляють зелену масу, складають в рівні кагати, обкидають соломкою, а потім і землею.

Бригадир кормодобувної бригади А. Яковенко задоволений роботою хлопців, адже їхній денний виробіток становить 120—150 процентів норми.

Кукурудза виростає на славу.
Фото В. Гамариса.

ВЕЧОРАМИ ТИХИМИ

Чудові осінні вечори на селі. Сонце ще не встигло сховатись за горизонт, а м'які вечірні сутінки вже обгорнули село, непомітно вкрили поля. Непомітно рухається по небу до заходу тоненький серп місяця, до краю заповнили долини сиві тумани. Тихо. І раптом чудова мелодія баяна порушила пестливий спокій осіннього вечора. На його звуки сходиться невгамовна юність. Ще один день пройшов у напруженій праці, а ввечері можна й повеселитись. Дарма, що під ногами нерівна земля, а робоча одежа нагадує, що ти знаходишся не на танцювальній, але всім радісно, весело. Яких лише пісень не переспівали за вечір, танців не перетанцювали під немудрячу музику. В декого в руках букетики польових осінніх квітів, віночки на голові з синіх васильків, а серця до краю сповнені ніжних трепетних почуттів. Тут якнайбільше розкриваються риси характерів молоді, зароджується велика студентська дружба.

Десь за північ затихає гомін і веселощі. Жартуючи, розходиться молодь. Треба відпочити, адже завтра знову чекає напружений день. І коли перші промені сонця іскристо відбилися в краплинках вранішніх рос, всі з корзинками, лопатами, вилами вирушають в поле. Кишить напружена праця на всіх ділянках роботи. Приймай, країно, з студентських рук, вирощений колгоспниками багатий урожай.

— Працьовитий, завзятий, неспокійний народ, — тепло говорять колгоспники про студентів.

П. ІГНАТЕНКО
(наш кор).

На сполох б'є, лунаючи громово
На всіх шести земних материках,
На радість нам, гнобителям на страх,
Проти сваволі гнівне, віще слово.
Воно дійде до всіх обов'язково —
Не вбить його, не приховать ніде —
Знеможених на ноги підведе, —
Таке воно безмірно дуже слово!

Пусті, летять по вітру,
як полова,
Добродіїв оманливі слова...
А це —
рабам кайдани розрива, —
Таке воно міцне й вагоме слово!
Як ним Ви володієте чудово,
За волю й мир недремний наш борець!
Із глибини зворушених сердець
Спасибі Вам за мужнє, сміле слово.

Валентин ЛАГОДА.

На скорочений день

Комуністична партія і Радянський уряд постійно домагаються про подальше поліпшення матеріального і культурного рівня нашого народу.

Одним з найважливіших заходів у цій справі є поступове переведення підприємств і установ на скорочений робочий день. Нема потреби доводити, що проведення в життя цього заходу значно збільшує бюджет вільного від роботи часу, який можна використати для навчання, для занять спортом, мистецтвом тощо.

В нашій країні вже переважна більшість підприємств і окремі установи перейшли на семигодинний робочий день, а робітники окремих галузей промисловості працюють за шестигодинним графіком. Дуже важливо, що переведення на скорочений робочий день здійснюється без зменшення заробітної плати.

З наступного тижня на семигодинний робочий день переводяться і наш інститут, а також друкарня інституту.

Який же буде порядок роботи за новим графіком? Адміністративно-технічний персонал розпочинатиме роботу як і раніше, тобто о 9 годині. Закінчуватиметься робота на півтори години раніше — о 16 год. 30 хв. Ще півгодини вивільнюється за рахунок скорочення обідньої перерви, яка буде проводитися з 13 години до 13 години 30 хвилин.

Учбово-допоміжний персонал, як і раніше, працюватиме в дві зміни: перша — з 8 годин 30 хвилин до 16 години з перервою на обід від 13 години до 13 год. 30 хв., друга зміна розпочинатиме роботу о 15 годині і закінчуватиме о 22 годині 30 хвилин, роблячи тридцятихвилинну перерву на обід між 18 год. 30 хв. і 19 годиною.

У передсвяткові та передвихідні дні робочий день буде тривати теж шість годин, але без обідньої перерви, тобто від дев'ятої до п'ятнадцятої години. Учбово-допоміжний персонал другої зміни працюватиме з 15 до 21 години.

Ю. ПОЛУДНЕНКО.

СТУДЕНТИ —

ТАК ПОЧАЛОСЯ ЗМАГАННЯ

Погожим осіннім ранком 4 автомашини з студентами зупинились біля контори жулянської дільниці колгоспу «Комуніст». Поки в конторі вирішувалося питання про розташування студентів, заграв баян, закружляли пари. Колгоспники, які саме йшли на роботу, з недовірою дивились на деяких святково одягнених студентів, а якась жінка сказала:

— Мабуть, мала буде користь від їхньої роботи. Там, у Києві, звалили по театрах і танцях ходити. Тут працювати потрібно, а вони...

Вже після обіду майже 100 студентів у спортивних костюмах, в робочій одежі вийшли на збирання картоплі в кукурудзи. Кожна академічна група створила свої 2—3 ланки, в які ввійшло по 6—8 чоловік. Коли на 1 російському, 4 українському і 3 російському утворенні ланок не виявилось труднощів, то дівчата 2 українського ніяк не хотіли приєднати до себе хлопців. Мотив один — під час роботи часто роблять перекур і взагалі...

— А ну, хлопці, покажемо дівчатам, на що ми здатні, — заявив Костя Куліш. — Беріть корзинки. Рушили. І перший сховався у кукурудзяному лісі. А вона така висока, що не видно зовсім людей. На кожному стеблі по 2—3 великих соковитих початки. Зачеплені за живе, хлопці вправно, завзято обламують качани.

— Скільки вже наша бригада наламала? — запитав бригадир першої бригади Віра Варивода.

— 213 корзин.
— А друга бригада?
— Майже стільки, як і ваша.
— А хлопці?
— Не набагато менше.

— Так їх же 6 чоловік, а в нашій ланці 8. Поспішаймо, дівчата, незручно буде, коли хлопці обженуть.

А коли ввечері підвели підсумки роботи, то виявилось, що найкращих успіхів добилась ланка Віри Вариводи в складі Л. Кириченко, Л. Кугук, Т. Дворниченко, Л. Голубенко, В. Корсунь, В. Захарчук, Н. Лукашенко, яка значно перевиконала норму.

Не набагато відстали від дівчат і хлопці та інші ланки всіх груп.

Між ланками та окремими членами ланок з першого дня само собою розпочалося соціалістичне змагання. Змагаючись між собою, всі прагнуть не лише перевиконувати норми, які для деяких спочатку здавались непосильними, а й підвищувати якість роботи.

Кожного разу під час сніданку Лідія Петрівна Філіппова, відповідальна за роботу студентів на жулянській дільниці колгоспу, оголошує підсумки зробленого за минулий день. І завжди, дізнавшись про показники роботи бригад, кожний студент іде на роботу з думкою зробити більше, щоб не лише не відстати від інших, а й вийти вперед.

На такі «п'ятихвилинки» виноситься і осуд тим студентам, які працюють абияк, недобросовісно ставляться до роботи. Добре довелось почервоніти де-

ВИПУСК, ПРИСВЯЧЕНИЙ
МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОМУ
ФАКУЛЬТЕТУ.

Дружно, завзято

Навкруги гори білої добірної картоплі, а в студентів І і ІІ курсів українського відділу, які працюють ось уже другий тиждень в радгоспі «Совки», все ще не вистачає часу на відпочинок. Обліковець першої бригади нашісередито заявляє:

— Та хоч би присіли! Ще таких завзятих до роботи в нас не було. Вже і вночі чути, як гукаєте з усіх кінців: запишіть 8-й... запишіть 20-й...

Так, завзято, дружно працюють студенти. Протягом перших днів були ще випадки відставання, а вже через днів три всі стали виконувати норму збирання картоплі, а частина студентів щоденно перевищує норми, виконуючи їх на 150 процентів. Наприклад, студенти І курсу Н. Білова, О. Балабан, П. Савчук, К. Хахуда, О. Шпак та ряд інших збирають за комбайном по 600 і більше кілограмів картоплі при нормі 450 кг.

Поліпшилася справа харчування — і в дразу це позначилося на настроїх юнаків і дівчат. Чергові по кухні, виділені зі складу студентів, дбають про те, щоб урізноманітнити меню, щоб їжа була смачною. Це не завжди вдається, але коли обід смачний (наприклад, український борщ і вареники з м'ясом), студенти вдячні своїм кухарям.

Дні швидко летять за роботою. Свіже повітря, сонце з вітром ще більше загартовують молодих, бадьорих юнаків і дівчат. Після трудових днів з більшим запалом ми будемо навчатися в інституті.

С. ХОЛОДОВА.

Наш бригадир

Турбот у нього немало. Щоденні наряди на роботу, забезпечення усім необхідним для кухні, дотримання порядку в місцях проживання студентів і багато інших справ, які на перший погляд здаються дрібними, а насправді мають неабияке значення. Ось спробуй забезпечити студентів матрацами. Звичайно, для всіх не вистарчить. То, може, скористатись з брезенту. Ним накривається соломка, яку через кожних 3—4 дні міняють. Так і зробили. Добре, хоч правління колгоспу ім. Сталіна виділило бригадиру Володі Шевцову пару миршавих конячок. Виручають вони. То підвезти що-небудь необхідно, то на центральну садибу поїхати — чого тільки не треба зробити для своїх товаришів, адже в селі Крюківці на працюють другі курси українського і російського відділу. Поважають товариші свого бригадира. Кілька днів тому вони щиро і сердечно поздоровили його з двадцятиріччям з дня народження. Ось він на фото, гляньте на нього. Хороший у нас бригадир.

С. КОВАЛЕНКО.

В. Шевцов.

Перші підсумки

На днях ми побували у с. Крюківщині, де працюють студенти других курсів мовно-літературного факультету.

В обідню перерву тут студенти зібралися на коротенькі збори, на які запросили і голову колгоспу Віктора Григоровича Яхно, щоб разом підвести підсумки перших десяти днів роботи.

— Правління колгоспу, — сказав Віктор Григорович, — задоволене вашою працею. Важко, навіть, сказати, хто краще працює, оскільки всі студенти працюють добросовісно. І це покладає на нас підвищений обов'язок — зробити все можливе для поліпшення умов вашої праці.

— Але, — зазначив далі голова колгоспу, — прикро вражає той факт, що 6 студентів, які працюють у с. Гатному, не повернулися в понеділок на роботу.

По діловому обговорили студенти результати своєї роботи і завдання, що стоять на майбутнє.

З почуттям задоволення і обов'язку ще краще працювати була зустрінена заява голови правління колгоспу про те, що коли й надалі студенти будуть так працювати, виконуючи й перевищуючи норми, то правління колгоспу скоротить термін робіт на кілька днів.

А. ОЧЕРЕТНИЙ,
О. КАРДАШ.

Ось уже два тижні студенти російського відділу Л. Максименко, Г. Семиколова, А. Прасол, В. Ткаченко, Т. Марченко, І. Марус доглядають 180 корів у колгоспі ім. Сталіна. Нелегка, кропітка це робота, проте дівчата успішно справляються з дорученим завданням.

Не повернулися

Звичайно, нікому не забороняється в суботу, після закінчення робочого дня, поїхати в Київ — у гуртожиток чи додому, щоб у понеділок повернутися знову до роботи. Так воно сталося і цієї першої суботи, коли студенти разом із викладачами в організованому порядку побували в Києві. Проте, в понеділок багатьох не дорахувалися. Для прикладу візьмемо 4 курс російського відділу. Студенти О. Крицька, Є. Майданич, Л. Павлюківська, С. Сімонова, Л. Чернишенко відпочивали і у вівторок, сподіваючись, напевне, що

товариші по групі виконають їх норми на роботі. Інша справа з Ю. Арістовим. Він поїхав у Київ ще з п'ятниці, хоч ніхто не дозволяв йому цього робити. Змучився, бідний, вибився з сил.

Подібні випадки були і на інших курсах та факультетах. Це свідчить про те, що для окремих товаришів трудова дисципліна ще не ввійшла у звичку, а неповага до викладачів та своїх друзів — студентів приводить до небажаних наслідків. Комсорми груп і старости повинні звернути на це увагу. Наш кор.

ТЕМПИ ЗРОСТАЮТЬ

З ПІСНЕЮ НА УСТАХ

Здається, що особливого в цій роботі: навантажили подрібненої зеленої маси, відвезли до силосної ями, вивантажили... 8—10 ходок на день, 30—35 тонн — ось що давали колгоспові ці троє людей. Ідуть, знову ідуть, трохи навіть сумно від одноманітності. Та одного разу шофер був глибоко зворушений... Дорогою, повертаючись порожняком у поле, він почув знайомий мотив «Марічки» — в два голоси, дружно, злагоджено хлопець і дівчина вели знайому пісню. Стиха, зачарований до сліз, шофер підхопив її. З того дня і розпочалася ця дружба між шофером Володимиром і Петром та Ларисою, студентами російського відділу. І коли бригадир вирішив в П. Петрика і Л. Сосіну перекинути на інший участок роботи, шофер рішуче запротестував. Без них було б зовсім не так, адже ці прості, задушевні люди настроювали душу на бадьорий лад, наповнювали життя прекрасними поривами. Так і працювали вони, з піснею і радістю на устах, аж поки шофера перевели на вивозку цукрових буряків. Важко було розлучатися, хоч і працюватимуть вони і надалі в одному колгоспі. Тепер Л. Сосіна і П. Петрик працюють на копанні картоплі, але їх щирі, юні голоси лунають поряд. Їх підхоплюють інші. Пісня і праця ще більше об'єднують молоді.

О. ПЕТРЕНКО.

Сотня студентів фізико-математичного факультету дружно включилася в польові роботи у радгоспі с. Бортничі. Переважає більшість з них працює на збиранні картоплі.

Уже в перші дні, недивлячись на деякі організаційні неполадки, зокрема поламки картоплекопача, недостаток корзин тощо, студенти майже виконали в цілому норму на збиранні. Тут серед кращих студентів відзна-

чилися О. Стасюк, Г. Волошин, Н. Шевчук (11 група фізиків), А. Легкоступ, Савченко (12 група фізиків).

Не гірше працюють і математики. З воїнистом і молодечим запалом трудяться комуніст В. Урбанський і комсомолец В. Бегека. Ніби граючись, швидко і вправно викидають вони на автомашину одну по одній корзини картоплі.

Не відстають і дівчата. Виробничий гарт,

одержаний після закінчення школи, забезпечує їм виконання норми без особливої втоми.

Похвально відгукується керуючий відділом радгоспу про роботу студентів Рибальченко і Шелех. На копання буртів для картоплі вони перевищують норми виробітку.

Та, на жаль, не всі працюють на повну потужність. Студенти А. Розенвайн, Ю. Слєпцький (12 група фі-

зиків) більше простоюють або просиджують, ніж працюють. Тому не випадково, що до виконання норми їм далеко. У керівництва закрадається, навіть, сумнів, чи зароблять вони в радгоспі на те, щоб розрахуватися за харчування.

Поступово нові обставини життя стають звичними, наростають зусилля і темпи роботи, студентська сім'я стає дружнішою.

К. ОЛЕКСІЄНКО.

РЕПЛІКА

Геть обхідний лист!

Хто по сім разів на день бігав з 1-го поверху на 4-й, а потім з 4-го на 1-й, хто відвідував кабінети, про які навіть і не чув раніше, хто, нарешті, з отаким язиком, важко дихаючи, з'являвся в дверях бухгалтерії, а йому говорили, що в обхідному однак не все підписано, — той мене зрозуміє.

Обхідний лист... В ньому 18 пунктів надруковано і 2 дописано пером. Всього 20. Мало! От якби його ще доточити, включивши пунктів декілька (!): двірник, вахтер, санітарка, гардероб, зубний лікар, шофер таксі, буфет і т. д. Я кажу це тому, що обхідний у теперішньому вигляді вже не може задовольнити наших зрослих потреб, бо служить лише для рвання туфлів і босоніжок, для даремної трати часу, для псування нервів студентам і працівникам інституту, для розвитку бюрократизму і форма-

лізму. Деякі студенти справедливо впадають у крайність — скасувати, знищити обхідний лист! Вони мотивують це тим, що в деяких вузах давно вже нема обхідних.

— І не думайте такого! — скаже адміністрація. — Скасування цього документа буде справжнім самогубством для нашого інституту. Навпаки, обхідний треба всіляко вдосколювати!

Якщо ж адміністрація не хоче так говорити, то нехай повідомить свою відповідь через нашу газету. А коли вона згодна з тими словами, які я приписав їй, то в мене є така пропозиція: негайно оголосити конкурс на складання проекту обхідного листа. Для розгляду проектів, надісланих на конкурс, обрати спеціальну комісію. Премія (одна) присуджується тому, хто надішле найдовший обхідний.

Та жарти-жартами, а питання про злополучний лист залишається відкритим. Давно пора підняти це питання. В наш час, коли з'явилися трамваї і троллейбуси без кондукторів, магазини без продавців, кінотеатри без контролерів, від обхідного тхне середньовіччям, казенщиною, бездумним підписуванням. Настав час кінчати з цією паперовою тяганиною. Було б доцільно, коли б обхідний лист заповнювався лише один раз за весь період навчання студента, а саме: після здачі державних екзаменів. При цьому кількість пунктів слід скоротити до 5—6. На всіх інших курсах заповнювати обхідний абсолютно непотрібно.

Як ви думаєте, товариші?

В. НОВОСІЛЬСЬКИЙ.

Редактор О. КАРДАШ.